

„ÓH, MEDDIG KELLETIK CSÖRGŐIM RÁZNI MÉG, S ALACSONY HOMLOKOD, TORZKÉP, CSÓKOLNI ÁRVÁN?” AVAGY KMV ELŐZETES

„Kezd a vetélkedő felnőtté válni, igaz, 25 éves, valamivel korábban kellett volna nagykorúsítani.”

(Varnyú Ilona)

Igen, korábban kellett volna nagykorúsítani – mondom én –, de hogyan? A diákok csinálják, igyekeznek, akarnak. (Néha a tanártól eredményes munkájáért olyanokat kell hallania, hogy: „Ezt te magad írtad? . . .” Ilyen (!) pedagógusaink is vannak. Sajnos.) De félre a keserúséggel! Aki tudja, csinálja és ne hagyja, hogy eltérítsék. Mert van itt tehetség, volt is, és minden bizonytalansággal: marad is.

„Eredményes volt az idei vetélkedő (1991). Jó volna ezt a színvonalat tartani a diákok érdekében és mindannyiunk létezéséért.”

(Vass Borsódi Borbála)

„A színvonal stagnál már egy pár éve, laposodik a dolog. Mindenki csak siránkozik.” (Hamal Abdel Latif)

Ellentmondások.

„A prózai műfajokban születtek a legértékesebb munkák.”

(Kontra Ferenc)

„Fejlődésről nem lehet beszélni. Minden két-három évben újra születik ez a vetélkedő. Új diákok jönnek, csak a kísérő tanárok állandóak. Örömmel láttam, hogy az íráskészségük az most is megvan. Nem lehet mindig jobb, csak más és más.”

(Bori Imre)

A diákok:

„Az idei versenyen is, mint az eddigieken, szavalással vettem részt. (. . .) Ez volt a célt, vágyam, álmom, hogy első legyek. Ez volt a kihívás, és most nyugodt vagyok, kiürültem.”

(Varga Izabella,

a szavalás kategóriájában I. díj)

Versenyezni a győzelemért szoktak, azonban a KMV-n a nyelv fennmaradásáért, szépítéséért kellene inkább részt venni. Nem csak az a cél, hogy első legyek. És soha-soha nem szabad kiürülni! „Az orvoslást pedig az iskolában kellene kezdeni, mert nincsen az rendjén, hogy magyar órán nem tanulunk verset mondani, nem íratnak velünk egy fogalmazást. Az ötöshöz egyszerűen passzív tudást kérnek tőlünk számon, noha az szerintem kevés. Ilyen körülmények között a szerényebb, bátorlalanabb fiatalok, ha érznek is magukban valamit, hathatós támogatás, biztatás híján lemondhatnak törekvéseikről, elkallódhatnak.”

(Cérna Ágnes, prózamondás, I. díj)

Fájó ez az elkallódás, a csak ritkán szúr szemet, mert 23 évig ugyanazok „uralják” a teret, s a félénkebbek lemaradnak a „vonatról”. Ha a nyelvünkről, rólunk van szó, ne legyünk szerények. A KMV csak akkor tud igazán létezni, ha tömeges lesz. Próbálkozzunk sokan, mert az a pár nap a színházban ismerősök, barátok között megéri. Már csak az élményért is!

1989. március 30-31.

„A szabadkai vetélkedőt végignézve biztosak lehetünk abban, hogy nem csak a magyar nyelvű színjátszásnak, hanem a színművészetnek általában van jövője itt Vajdaságban, méghozzá a színjátszás legsokrétűbb formáinak.”

(Spitzer Éva)

25 évig élt, létezett a KMV! Sokaknak kell tudniuk erről a vetélkedőről. Írjatok, szavaljatok, muzsikáljatok, „műfordítsatok” vagy egyszerűen csak nézőként legyetek jelen Becsén. Áprilisban. „És köszöntsük – (előre is) – az ifjúságot, fiataljainkat, középiskolásainkat, akik – (majd huszonhatodszor) – találkoznak, mutatkoznak be azon a versenyen, melyen önmagunk jobb megismerése dobogtat szívét, szárít ki torkot.”

(Tari István)

„Enyhén versenyezni, végighallgatni, megtapsolni egymást, egy kicsit irigykedni és ez elég.”

(Bori Imre)

Ez korántsem elég, mert akkor csak toporgunk egy helyben s nem haladunk sehová sem. Mindez szükséges ugyan, de kell még más is: erő és akarat, hogy tégy valami hasznosat az életben, tégy valamit a népedért, az emberekért és magadért!

DÖMÖTÖR Krisztina